

Пішак В. П.
д. мед. н., професор
завідувач кафедри медичної біології, генетики та фармацевтичної ботаніки

Ризничук М. О.
асистент кафедри педіатрії та медичної генетики

Підвісоцька Н. І.
к. мед. н., асистент кафедри педіатрії та медичної генетики
Буковинського державного медичного університету

Понюк В. В.
заступник завідувача педіатричного відділення №2
міської дитячої клінічної лікарні
м. Чернівці, Україна

УРОДЖЕНИ ВАДИ РОЗВИТКУ В ДІТЕЙ РІВНІННИХ РАЙОНІВ ЧЕРНІВЕЦЬКОЇ ОБЛАСТІ

Вступ. Огляд сучасної літератури свідчить про те, що уроджені вади розвитку є одним із найбільш об'єктивних маркерів екологічного неблагополуччя, що зумовлено їх високою частотою у популяції, вагомим вкладом генетичних чинників у їх походженні, високою питомою вагою в перинатальній захворюваності і смертності, а також можливістю отримання даних про їх частоту на основі аналізу медичних документів, без застосування додаткових методів дослідження, і більшою економічністю порівняно з іншими методами оцінки генетичного тягаря популяції [1, с. 177-178; 2, с. 6-11].

Навіть при недосконалій системі діагностики і реєстрації більш ніж у 26 з 1000 новонароджених дітей України фіксується генетична патологія. При цьому генетичні порушення призводять до втрати близько 1 млн років потенційного життя широку. Кількість років неповноцінного життя складає близько 400 000 [3, с. 6-11; 4, с. 145].

Матеріали і методи. Дослідження частоти природжених вад розвитку проводилося в Чернівецькій області на базі медико-генетичного центру. Проаналізовано 133 карти вагітних, плоди яких мали уроджені вади розвитку. Для оцінки провідних чинників ризику розвитку вад розвитку плода обстежено 75 здорових вагітних, віком від 18 до 35 років.

Обговорення. У рівнинних районах Чернівецької області у структурі перинатально виявлених вад розвитку переважали вади центральної нервової системи, які становили 32,3% від усіх вад і однаково часто траплялися як у дівчаток, так і у хлопчиків. У дівчаток у 5,1 раза частіше реєстрували вади опорно-рухового апарату ($OR=5,1$; 95%CI 0,6-47,3), у 2,2 раза вади серцево-судинної системи ($OR=2,2$; 95%CI 0,8-6,6), та у 2,5 раза неімунний набряк плода ($OR=2,5$; 95%CI 0,4-14,3). У хлопчиків у 3,7 раза переважали вади передньої черевної стінки ($OR=3,7$; 95% CI 1,0-13,9). Жінки старше 35 років мали підвищений ризик народження дітей з уродженими вадами розвитку у 7,6 раза ($OR=7,6$; 95% CI 1,7-33,4). У більшості випадків ризик народження дитини з вадами розвитку підвищувався у 1,8 раза при третій вагітності ($OR=1,8$; 95% CI 0,5-5,7). За наявності багатоводдя ризик розвитку природжених вад у плоді зростав у 6,5 раза ($OR=6,5$; 95% CI 1,5-28,5), а за наявності маловоддя – у 3 рази ($OR=3,0$; 95% CI 0,6-13,9). Фетоплацентарна недостатність траплялася у 2,2 раза частіше ($OR=2,2$; 95% CI 1,1-4,3), ніж у вагітних, які народили дітей без вад розвитку. Загроза викидня супроводжувала вагітність з вадами розвитку у 2,1 раза частіше ($OR=2,1$; 95% CI 1,1-4,0).

Висновок. Вік вагітної, наявність фетоплацентарної недостатності, загрози викидня, багато- та маловоддя становлять загрозу уроджених вад розвитку.

Література:

1. Уроджені вади серія у новонароджених: частота, структура, чинники ризику їх виникнення (за даними генетичного моніторингу в м. Києві) / В.О.Галаган, О.І. Тимченко, Ю.О. Щербак [и др.] // Сovr. педіатрія. - 2007. - N 2. - C. 177-178.
2. Гордіенко І.Ю. Актуальні проблеми організації перинатальної діагностики уродженої та спадкової патології в Україні // І.Ю. Гордіенко, Р.О. Моісеєнко // Перинатологія и педіатрія. – 2009. – №2. – С. 6-11.
3. Гордіенко І.Ю. Практичні підходи до перинатальної діагностики вродженої та спадкової патології / І.Ю. Гордіенко // Мистецтво лікування. - 2008. - №37. - С. 27-31.
4. Демікова Н.С. Моніторинг и описательная эпидемиология врожденных пороков развития / Н.С. Демікова, Б.А. Кобринский, А.С. Лапина // Вопр. соврем. педіатрії. — 2005. - Т. 4, прил. № 1. -С. 145.

Семенова С. В.

асистент

Львівського національного медичного університету імені Д. Галицького
м. Львів, Україна

АКТУАЛЬНІ ПИТАННЯ ХРОНІЧНОГО НЕКАМЕНЕВОГО ХОЛЕЦІСТИТУ

Еволюційно-поступальний розвиток медицини неможливий без альтернативного сприйняття проблем хронічних захворювань через призму цілісності організму хворої людини, тому академічна медицина потребує екстраполяції методологічних засад, алгоритмів, принципів нетрадиційних методів профілактики, діагностики та лікування в свою альтернативну систему.

Незважаючи на великий арсенал фармакологічних препаратів на сучасному етапі розвитку медичних знань виникає потреба не лише в доцільному патогенетичному лікуванні, але й в препаратах з індивідуально-орієнтованим лікуванням. Таким вимогам відповідають гомеопатичні препарати (ГП). Висока ефективність, безпечність, відсутність побічних явищ, алергічних реакцій, виключна індивідуалізація лікування, збереження ендоекології людини – ті якості, завдяки яким гомеопатія посідає значне місце в системі сучасної медицини. Гомеопатичні ліки вживають тоді, коли загальноприйняті лікувальні засоби не допомагають, протилежно, у випадку виникнення алергічних та токсичних ускладнень, погано переносяться хворими або з метою потенціювання інших видів терапії. Терапевтична дія гомеопатичних препаратів обумовлена реалізацією принципу подоби на патогенетичному, локальному, конституційному та міазматичному рівнях [1].

Феноменологічний рівень в методології опрацювання та вибору гомеопатичних препаратів на основі суб'єктивних симптомів, як індивідуальних маркерів хвороби забезпечує більш причинний вплив на патологічні процеси. Відомо, що суб'єктивні симптоми виходять за рамки клінічних ознак хвороби та відтворюють конституційний рівень в організації патології, а вірніше дезорганізації функціональних систем організму, тому призначення індивідуально-орієнтованих гомеопатичних ліків сприяє ефективній терапії. Індивідуальна конституція обумовлює поріг сприйняття зовнішніх факторів впливу імунною, вегетативною, нейроендокринною системами організму [2].

Нами проведено порівняння лікувального впливу ГП індивідуального призначення з комплексними ГП підбраними з врахуванням патогенетичних, етіологічних та тропних